

[Karen Højte Jensen]

at vi får en masse dobbeltuddannelser, fordi der ikke er indlagt reel kompetence i den.

Jeg har tidligere hørt ministeren udtale sig om prøvernes indhold og struktur, og jeg vil gerne have bekræftet eller afkræftet, om ministeren gennem bekendtgørelser ønsker at ændre ved folkeskolens prøvers indhold og struktur. For det konservative folkepartis vedkommende vil vi gerne ændre derhen, at vi fik to forskellige prøver efter 9. klasse, således at elever fra henholdsvis grundkursus og udvidet kursus fik mulighed for at blive prøvet i det indhold, de har arbejdet med i årets løb.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Jeg må sige, at det er små og enkle spørgsmål, fru Karen Højte Jensen stiller til besvarelse af – så vidt jeg erindrer reglerne – et minuts varighed.

Jeg kan sige, at jeg mener i høj grad, vi skal gøre noget ved 10. klasse, men det vil vist være mest ærligt at sige, at de ting, jeg mener der skal gøres dér, nok er i eklatant modstrid med det, fru Karen Højte Jensen mener, idet jeg er af den opfattelse, at det ikke er prøver, vi har behov for, men nogle undervisningsformer, der er tættere knyttet til også nogle praktiske muligheder. Jeg tror med vores diskussion om skoletrætheden i mente, at det er dér, nogle af behovene ligger.

Hvad angår differentieret prøveniveau i 9. klasse, kan jeg også sige, at jeg henholder mig til folkeskoleforliget. Jeg har intet som helst ønske om at indføre differentieret prøveniveau i 9. klasse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 398

9) Til *undervisningsministeren* af:

Ole Bernt Henriksen (KF):

»Ønsker ministeren gennem det såkaldte forskningsbudgetteringssystem at indføre statslig styring af forskningen på læreanstalterne?«

Skriftlig begrundelse

Det er oplyst, at direktoratet for de højere uddannelser er i færd med at indføre et så-

dant system, og spørgeren har svært ved at se anden hensigt med det end den i spørgsmålet angivne.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Jeg har ved forskellige og endog temmelig mange lejligheder besvaret spørgsmål af et lignende indhold, men vil godt understrege endnu en gang, at formålet med forskningsbudgetteringssystemet ikke er at etablere en central statslig styring af forskningen, men derimod at skabe et værktøj, som kan medvirke til, at ressourcerne til de videregående uddannelser fordeles på mere kvalificeret vis.

Ressourcerne til universiteter og højere læreanstalter gives fortsat som rammer, der ikke er øremærkede til bestemte formål. Imidlertid fremkommer disse rammer jo som en sum af delbudgetter til forskellige aktiviteter, bl. a. til undervisning og forskning, og en af hensigterne med det såkaldte budgetudviklingsarbejde er at kunne budgettere disse enkeltaktiviteter så realistisk, som det overhovedet er muligt; og det er altså i dette lys, forskningsbudgetteringssystemet skal ses.

Forskningsandelen ved disse institutioner var tidligere afhængig af tilgangen af studerende, idet 40 pct. af den samlede tid for det fastansatte videnskabelige personale skønnedes anvendt til forskning.

Denne sammenknytning mellem studentertilgang og forskning er ud fra et forsknings-synspunkt absolut ikke hensigtsmæssig, og formålet med forskningsbudgetteringssystemet er at få opbygget en selvstændig argumentation for forskningsandelen ved universiteter og læreanstalter. Formålet er at sikre, både at de nødvendige ressourcer tildeles forskningen, og at forskningsaktiviteterne bliver tilstrækkelig højt prioriteret internt, idet det, som jeg nævnte før, stadig er institutionen selv, der mest hensigtsmæssigt kan disponere over de tildelte rammer.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Jeg vil først takke ministeren for svaret. Jeg synes, det var et meget fornuftigt svar, som jeg egentlig var glad for. Jeg forstår det sådan, at ministeren har givet tilsagn om, at det nye system ikke vil blive brugt til at styre forskningen, påvirke forskningen. Vi beholder stadig væk fri forskning. Men jeg vil gerne være sikker på, at jeg har forstået det rig-